Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 1 5 JAN. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

HEBBEN jullie de oudejaarsavond gezellig gevierd? Zijn de ollebollen opgegaan?

In Duckstad is het groot feest geweest met veel vuurwerk. En nu is het inmiddels 1963 geworden en wij staan aan het begin met al onze goede voornemens. Een paar dagen geleden moest ik met de trein mee en toen schoot me opeens te binnen, dat het nieuwe jaar heel goed vergeleken kan worden met een trein. Alle mensen zijn met het nieuwe jaar ingestapt en de trein is meteen vertrokken. Niemand weet waar hij langs rijdt, het eindpunt is 31 december om 12 uur 's nachts. Er kan van alles gebeuren onderweg, maar er is niets van bekend. Er wordt feest gevierd, wanneer er iemand jarig is. Soms zijn er mensen verdrietig. Dat is, wanneer er iemand uitstapt, want die gaat niet verder mee. De mensen hebben wel eens ruzie. Dat is ook niet leuk, maar toch gaat die trein verder, wat er ook gebeurt. Pas bij het eindpunt kun je de hele reis overzien en voor de één zal het een heel mooie reis zijn geweest, voor de ander een minder fijne reis.

Toch kunnen de mensen er zelf veel aan doen om de reis zo prettig mogelijk te maken. Dat lukt 't best, wanneer ze bij alles wat ze doen en willen, steeds rekening houden met de andere mensen. Dan zijn er minder gauw misverstanden en daardoor dus ook minder ruzie. Jullie zitten ook in die trein en jullie kunnen er natuurlijk ook aan meewerken, de reis zo prettig mogelijk te maken.

Als jullie bij alles wat jullie doen rekening houden met jullie ouders, broertjes, zusjes, vriendjes en vriendinnetjes, dan zullen jullie een gelukkig nieuwjaar hebben. Ook ik wens jullie alle goeds voor 1963!

DDM DONALD

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 1

Rond de getallen staan de letters, waarmee je het woord dat omschreven wordt kunt vormen: 1. vogel die men ook wel lorre noemt; 2. blussen; 3. één van de dagen van de week; 4. vaartuig met zeilen er op; 5. knaagdier dat veel in onze bossen voorkomt; 6. zo noemt men het leegmaken van een brievenbus.

Heb je de goede woorden gevonden, schrijf dan de beginletters in volgorde van de cijfers achter elkaar op. Je krijgt dan een woord, dat je, nu je bezig bent met het oplossen van deze prijsvraag, wel beel bekend in de oren zal klinken.

Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur die vóór 10 januari,

als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en

als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vergeet niet, je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 1". Veel succes!

a	a	a	d	u	t
p	1	p	i	2	n
e	g	i	v	o	e
a	d	a	t	e	i
t	3	r	o	4	b
g	e	z	z	o	i
h	e	n	g	l	n
o	5	o	c	6	h
e	r	k	l	i	t

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de wekelijkse prijswinnaars van Donald Duck no. 46:

1e prijs: horloge: R. Harders, **Den Haag.** 2e prijs: vierkleurenpotlood: Loes Wielen, **Loenen a. d. Vecht.** 3e prijs: tafeltennisspel: Siem de Jong, **Blokker;** C. Oric, **Wassenaar;** R. Westerveld, **Enschede;** T. Donk, **Blaricum;** F. Vermeulen, **Amsterdam;** C. Roep, **Gasselternijveen;** J. van Es, **Gorinchem;** M. Haerens, **Oosthuizen;** B. de Bie, **Oud-Zuilen;** D. Vugs, **Disterwijk.**

4e prijs: „Donald Duck"-postpapier: H. Beens, **Genemuiden;** H. Goossens, **Rotterdam;** H. Rozendaal, **IJsselmuiden;** I. Bomhof, **Apeldoorn;** A. Helmink, **Varsseveld;** H. Wienen, **Dverloon;** T. van Vliet, **Vinkeveen;** I. Algera, **Stadskanaal;** Roeli Marskamp, **Middelharnis;** J. Aarts, **Nijkerk;** J. v. Egdom, **Zaandijk;** Bertie Sinderdink, **Millingen a. d. Rijn;** I. de Jager, **Bierum;** P. Janssen, **Tegelen;** J. Hoekstra, **Hellendoorn;** Achi Ganzeman, **Oeidermalsen;** Magdaleen Derkx, **St. Rose-Curaçao;** A. Smeets, **Noordbroek;** L. Wouters, **Wijgmaal (België);** Wim Niessen, **Reuver.**

In Donald Duck no. 8 worden de winnaars bekend gemaakt van onze kerst-kleurwedstrijd!

* * OOM DONALDS BRIEVENBUS * * *

ANNIE SIMONS, EINDHOVEN. Hoe gaat het met Tippie? Wat leuk, dat hij helemaal von jou is. Nu moet je zeker ook zelf voor hem zorgen. Vind je dat prettig? Het allerbeste met jouw Tippie.

RIA BOERS, 'S-GRAVENZANDE. Wie leest er bij jou thuis het eerst de Donald Duck? Je grootvader, je moeder of jij? Of lezen jullie hem net naar het uitkomt? Schrijf je mij nog eens een brief?

ELLY OOSTERHUIS, ZEERIJP. Heb je een leuke verjaardag gehad, Elly? Jullie hebben veel feesten achter elkaar, zeg! Eerst jij jarig en een paar dagen later je broer. Nog wel gefeliciteerd, hoor!

LOUCKY BOCHARDT, DEN HAAG. Jij mag wel een extra boekenkast hebben voor je Donald-Duckboeken! Het is erg leuk dat je ze allemaal bewaart, want je zult er vast altijd plezier van hebben. Sterkte met je werk.

HANNIE ROUWMEESTER, NUNSPEET. Kun je al een beetje gitaarspelen, Hannie? Het was fijn dat ik weer 'n brief van je kreeg! Ik ben erg blij met post en de andere Duckstadbewoners ook. Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam, of aan DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Daag!

WALT DISNEY'S
Donald Duck
ZIJN ALLE NIEUWELINGEN GESLAAGD VOOR HET EXAMEN DEZE KEER, PIETERS?
ALLEMAAL BEHALVE DEZE, SERGEANT! HIJ WIL WEL, MAAR HIJ ZET NIET GENOEG DOOR, ZIET U!
WORDT POLITIE AGENT! HIER AANMELDEN VOOR SPECIALE CURSUS
IK WIL GRAAG ZELF ZIEN, OF JE GEEN POLITIE-AGENT KUNT WORDEN, DONALD! JE KRIJGT DUS NOG DRIE KANSEN EN ALS JE DAARIN SLAAGT, KRIJG JE JE AANSTEL-LING VAN ME!
DANK U WEL SERGEANT! IK ZAL HEEL ERG M'N BEST DOEN!
JE OPDRACHT IS OM KLEINE HENKIE HIER NAAR HET BUREAU TE BRENGEN VOOR ONDERVRAGING. HIJ WOONT BIJ DE GASFABRIEK!
DAT KLINKT NOGAL EENVOU-DIG!
'T KOMT ER OP AAN, OF JE HEM HIER KUNT KRIJGEN ZONDER GEBRUIK TE MAKEN VAN WAPENS, DONALD, DENK DAAR WEL AAN!
DAT SPEEL IK WEL KLAAR! TOT STRAKS!
HIER ZIJN UW „KLEINE HENKIE"-KLEREN, SERGEANT!
FIJN! ZET JIJ DE AUTO VOOR, DAN MAAK IK M'N GEZICHT OP!

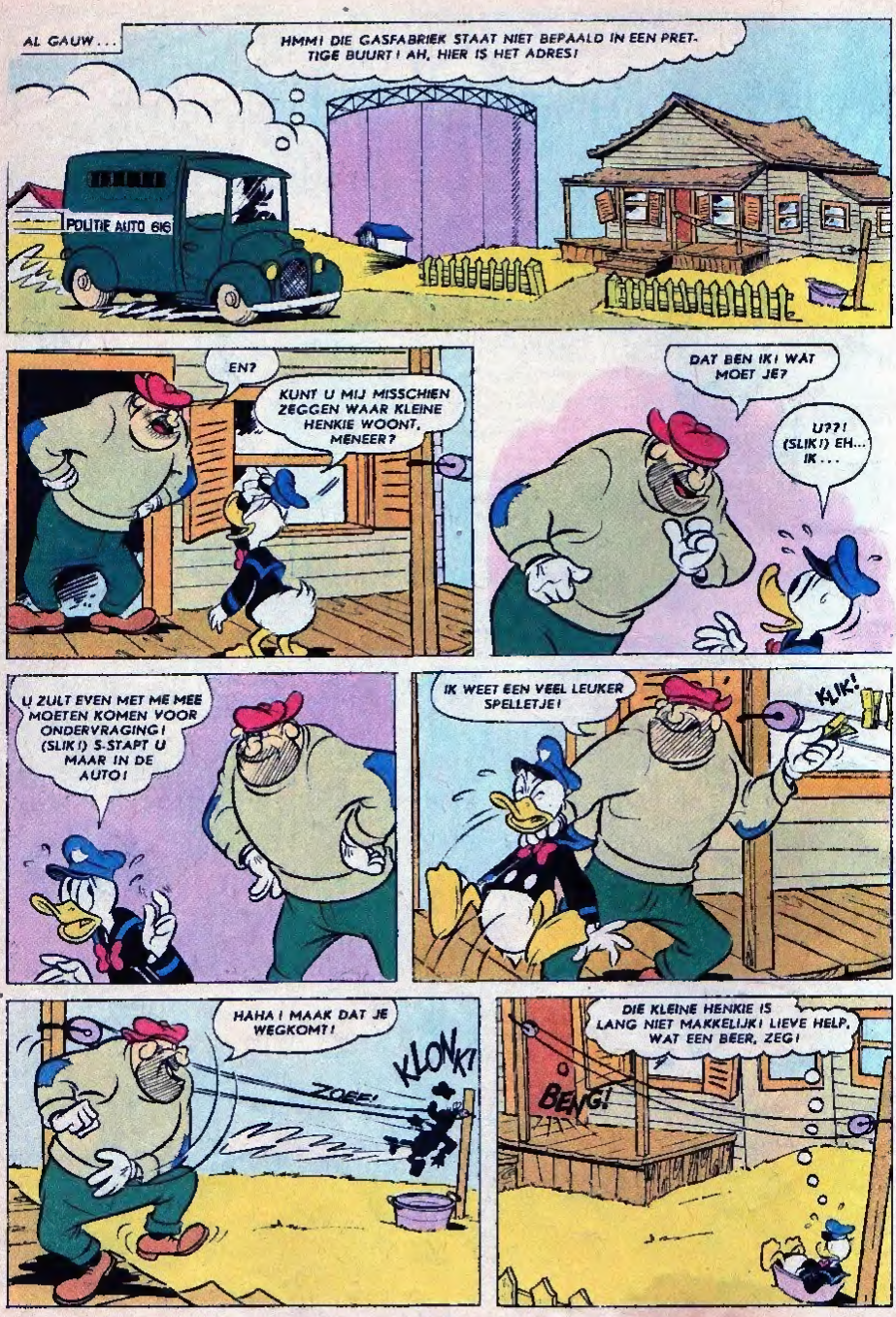
AL GAUW...
HMM! DIE GASFABRIEK STAAT NIET BEPAALD IN EEN PRETTIGE BUURT! AH, HIER IS HET ADRES!
POLITIE AUTO 616
EN?
KUNT U MIJ MISSCHIEN ZEGGEN WAAR KLEINE HENKIE WOONT, MENEER?
DAT BEN IK! WAT MOET JE?
U??! (SLIK!) EH... IK...
U ZULT EVEN MET ME MEE MOETEN KOMEN VOOR ONDERVRAGING! (SLIK!) S-STAPT U MAAR IN DE AUTO!
IK WEET EEN VEEL LEUKER SPELLETJE!
KLIK!
HAHA! MAAK DAT JE WEGKOMT!
KLONK!
ZOEE!
DIE KLEINE HENKIE IS LANG NIET MAKKELIJK! LIEVE HELP, WAT EEN BEER, ZEG!
BENG!

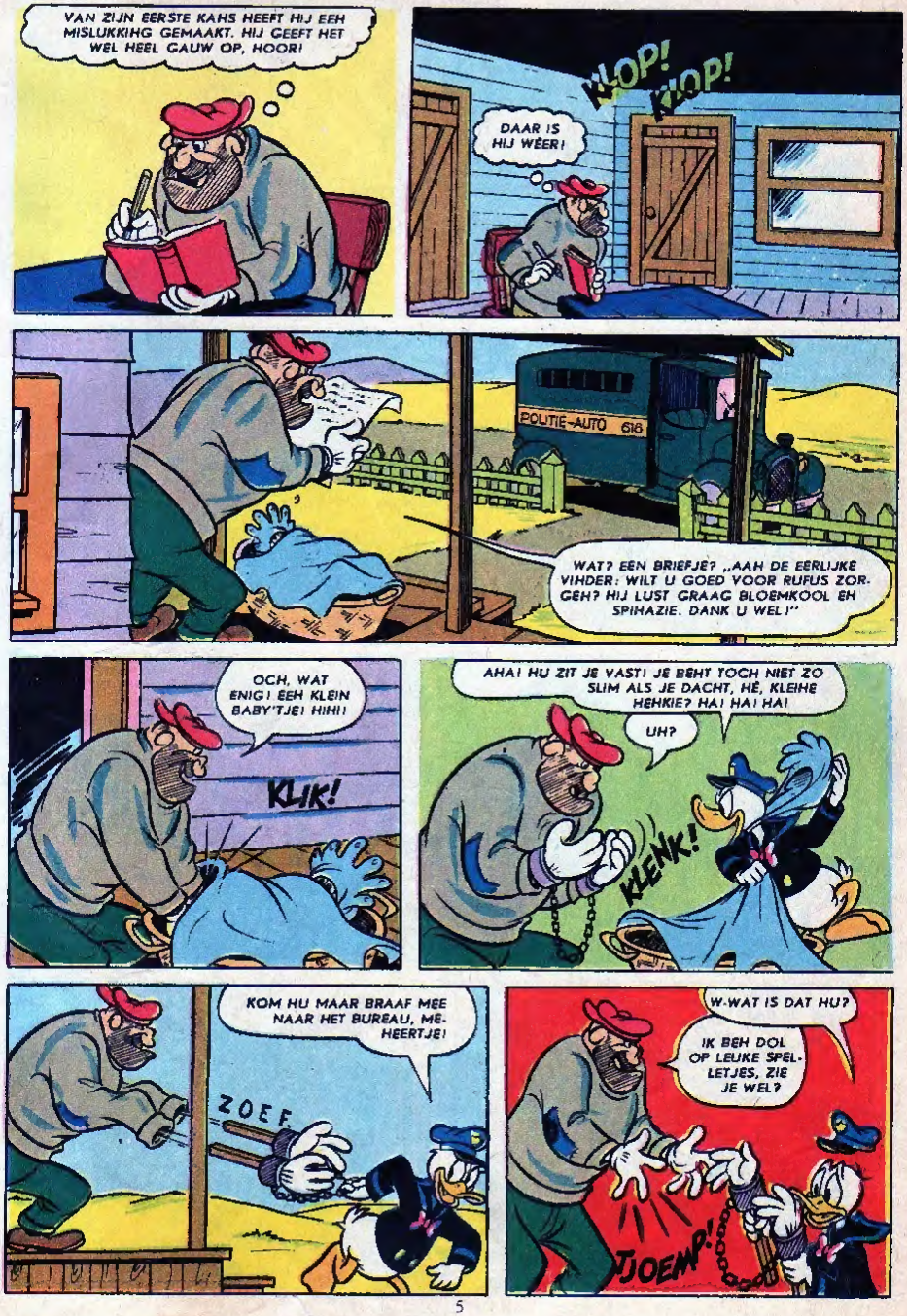
VAN ZIJN EERSTE KAHS HEEFT HIJ EEH MISLUKKIHG GEMAAKT. HIJ GEEFT HET WEL HEEL GAUW OP, HOOR!
KLOP! KLOP!
DAAR IS HIJ WEER!
POLITIE-AUTO 616
WAT? EEN BRIEFJE? „AAH DE EERLIJKE VINDER: WILT U GOED VOOR RUFUS ZORGEH? HIJ LUST GRAAG BLOEMKOOL EH SPIHAZIE. DANK U WEL!"
OCH, WAT ENIG! EEH KLEIN BABY'TJE! HIHI!
KLIK!
AHA! HU ZIT JE VAST! JE BEHT TOCH NIET ZO SLIM ALS JE DACHT, HÈ, KLEIHE HEHKIE? HA! HA! HA!
UH?
KLENK!
KOM HU MAAR BRAAF MEE NAAR HET BUREAU, MEHEERTJE!
ZOEF
W-WAT IS DAT HU?
IK BEH DOL OP LEUKE SPELLETJES, ZIE JE WEL?
TJOEMP!

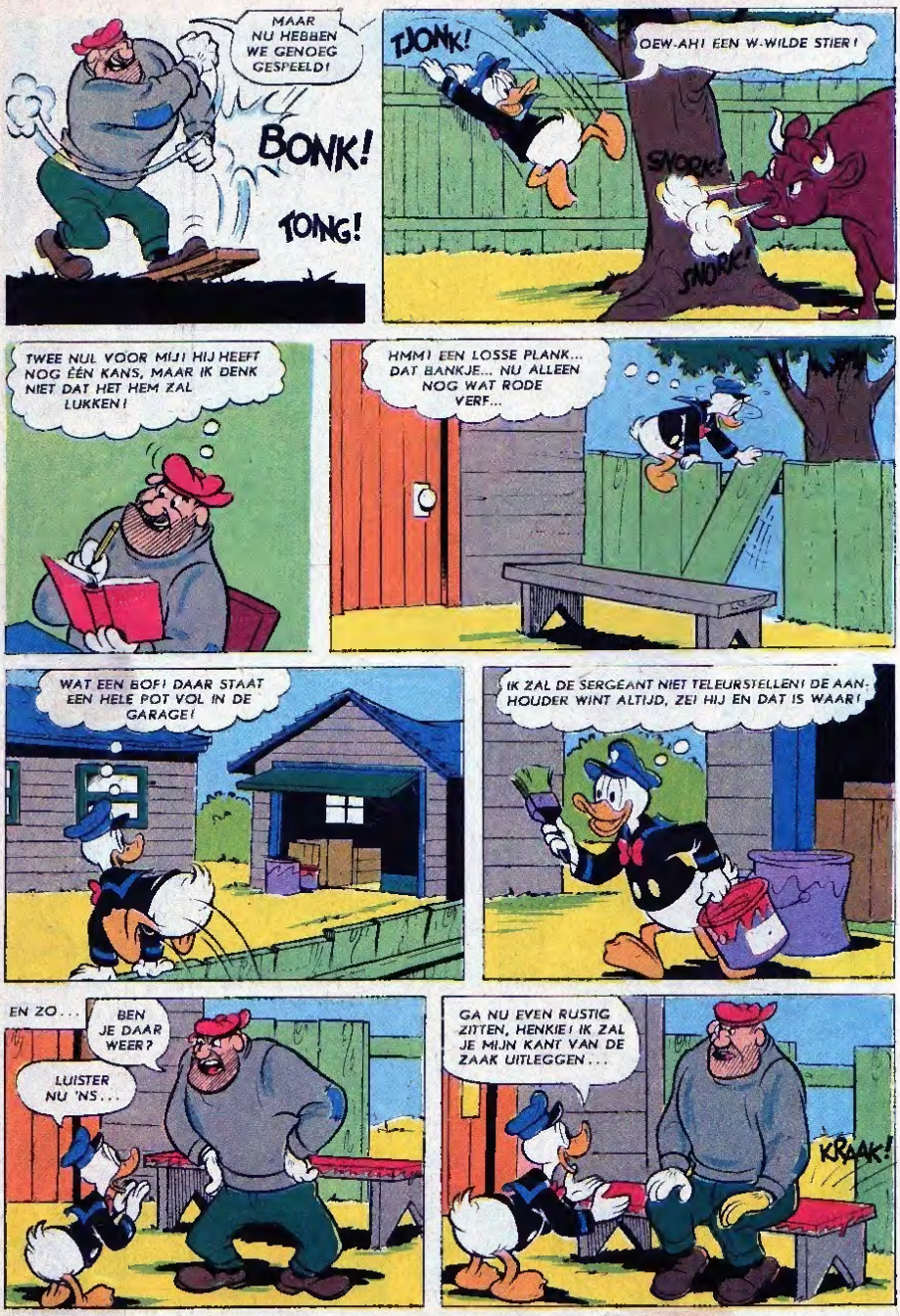
MAAR NU HEBBEN WE GENOEG GESPEELD!
BONK!
TONG!
TJONK!
OEW-AH! EEN W-WILDE STIER!
SNORK!
SNORK!
TWEE NUL VOOR MIJ! HIJ HEEFT NOG ÉÉN KANS, MAAR IK DENK NIET DAT HET HEM ZAL LUKKEN!
HMM! EEN LOSSE PLANK... DAT BANKJE... NU ALLEEN NOG WAT RODE VERF...
WAT EEN BOF! DAAR STAAT EEN HELE POT VOL IN DE GARAGE!
IK ZAL DE SERGEANT NIET TELEURSTELLEN! DE AANHOUDER WINT ALTIJD, ZEI HIJ EN DAT IS WAAR!
EN ZO...
BEN JE DAAR WEER?
LUISTER NU 'NS...
GA NU EVEN RUSTIG ZITTEN, HENKIE! IK ZAL JE MIJN KANT VAN DE ZAAK UITLEGGEN...
KRAAK!

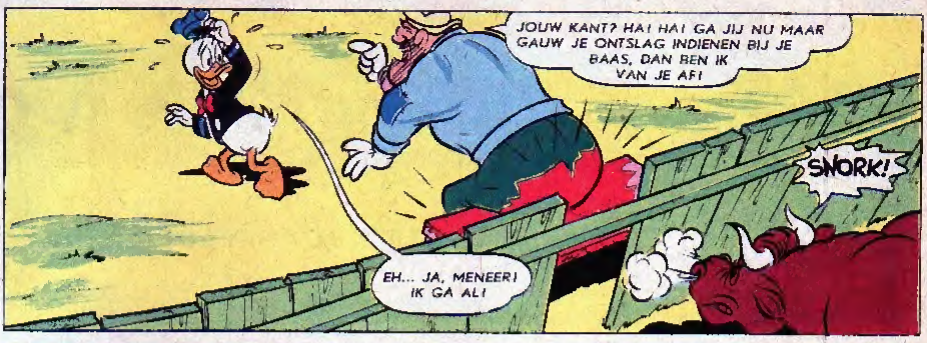
JOUW KANT? HA! HA! GA JIJ NU MAAR GAUW JE ONTSLAG INDIENEN BIJ JE BAAS, DAN BEN IK VAN JE AF!
SNORK!
EH... JA, MENEER! IK GA AL!

EN HAAL DIE KAR VOOR ME VANDAAN, UILSKUIKEN!
SNORK!
EVEN KIJKEN... EEN BEETJE NAAR RECHTS... JA, ZO...
POLITIE-AUTO 616

AU-OE!
BOEM D!

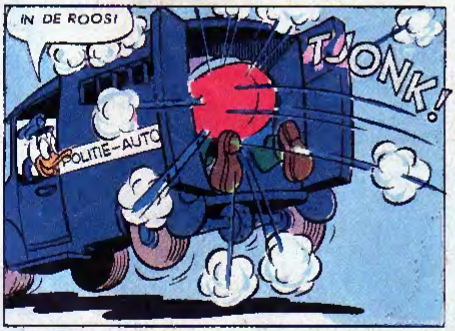
IN DE ROOS!
TJONK!
POLITIE-AUTO

LATER...
WAAR IS DE SERGEANT? BEN IK GESLAAGD?
JA, HOOR! HIER IS JE AANSTELLING AL!

HEEFT DE SERGEANT HELEMAAL NIETS GEZEGD? OVER HOE IK KLEINE HENKIE HIER HEB GEKREGEN?
JA! JE WORDT EEN GOEDE AGENT...
ANTOOR

DAT VOELT HIJ ZO AAN, ZEI HIJ!
EN HET IS GEEN PRETTIG GEVOEL!
ROOTMAS

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT!

EEN EENDEN-KAPSTOKJE

Met behulp van vader of een oudere broer kunnen we een origineel kapstokje in elkaar zetten, waarvan de knoppen of haken de vorm hebben van eendekopjes.
Het plankje, waarop deze kopjes zijn vastgezet, is een stuk beuke- of elkehout van 50 cm lang, 10 cm breed en 1,5 cm dik. De einden ronden we af in de vorm, welke in de ruitjestekening is aangegeven. We nemen deze vorm en de omtrek van de eendekop op juiste grootte over op een stuk

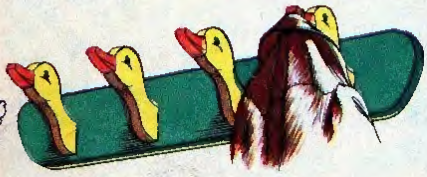

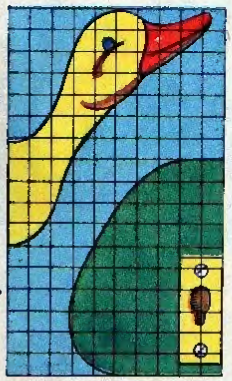

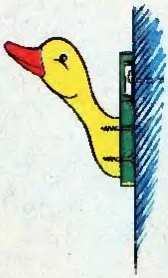

stevig papier, waarvan we ze dan weer gemakkelijk op ons materiaal kunnen overnemen. De eendekoppen zagen we met behulp van 'n figuurzaag uit multiplex van 1 cm dik. Natuurlijk zorgen we ervoor, dat we loodrechte zaagsneden maken; de zaag dus niet scheef, maar zuiver recht houden! Vanuit de achterkant schroeven we met stevige houtschroeven de eendekoppen op het plankje vast. Voor elke kop gebruiken we twee houtschroeven. Da gaten voor deze schroeven horen we voor, zodat het plankje niet kan splijten. In de achterkant van 't plankje bevestigen we ook nog twee ophangogen (zie tek.). We maken hiervoor met een scherpe beitel uitsparingen. Achter de sleutelvormige gaten in de ophangogen, steken we nog meer bout weg, omdat anders de ophanghaak niet door het oog past. Het plankje schilderen we groen, de eendekoppen lichtgeel en de snavel rood of oranje.

HET KNOPSPELDEN-SPEL

Een kleine verzameling verschillend gekleurde knopspelden wordt door de spelleider meegenomen op zijn voorbereidende tocht door het gehele huis of een gedeelte daarvan. Hij legt (of steekt) de spelden zodanig, dat er vanaf een punt in de huiskamer bijvoorbeeld vier routes beginnen, uitgestippeld door oranje, gele, blauwe en groene spelden. Deze routes lopen met omwegen de gang in, de trap op en af en verscheidene kamers door. De spelden mogen elkaar natuurlijk niet te snel opvolgen, ze moeten „dun gezaaid" zijn. Steeds gaat één enkele speler spoorzoeken. Hij mag kiezen welke route hij zal nemen. Van tevoren heeft de spelleider aan het einde van elke route een verrassing uitgedacht. Heeft de spoorzoeker bijvoorbeeld de blauwe route gevolgd tot het einde, dan ziet hij daar bijvoorbeeld op het keukentafeltje een gebakje, dat hij (later) mag oppeuzelen. Kiest hij echter de oranje route, dan komt hij weer bij de spelleider uit, die hem opdraagt een liedje te zingen. Twee spelers mogen niet één zelfde route volgen. Tevens moeten ze voor elkaar verzwijgen wat het resultaat was van hun tocht. Pas als iedereen zijn route heeft gelopen, worden de resultaten bekend gemaakt: gebakje eten, liedje zingen enz. Bedenk zelf maar eens leuke „eindpunten". Er zijn er genoeg!

Het volgende cijfer-trucje zal niemand van het gezelschap doorzien, zonder het grondig te hebben bestudeerd. Je stelt je voor als een rekenmeester en verzoekt iemand, op een vel papier drie getallen, elk van vier cijfers, onder elkaar op te schrijven. Je laat het papier bij je brengen en kondigt aan, dat ja nu zelf nog drie zulke getallen aan de reeds genoteerde zult toevoegen.
„De som van deze zes getallen zal zijn 29997!" Natuurlijk kijkt iedereen je ongelovig aan. Tijdens het opschrijven van de tweede getallenreeks ga je als volgt te werk. Neem aan dat het bovenste getal 8724 is. De cijfers van het eerste getal dat jij op papier zet, moeten zodanig gekozen zijn, dat de twee getallen, onder elkaar gezet, de som 9999 opleveren. Dus **jouw** eerste getal zal dan zijn 1275. Zo doe je ook met het tweede getal en het derde. Je krijgt dus eigenlijk 3 × 9999 en dat is 29997, ofte wel de som van de gehele optelling!

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

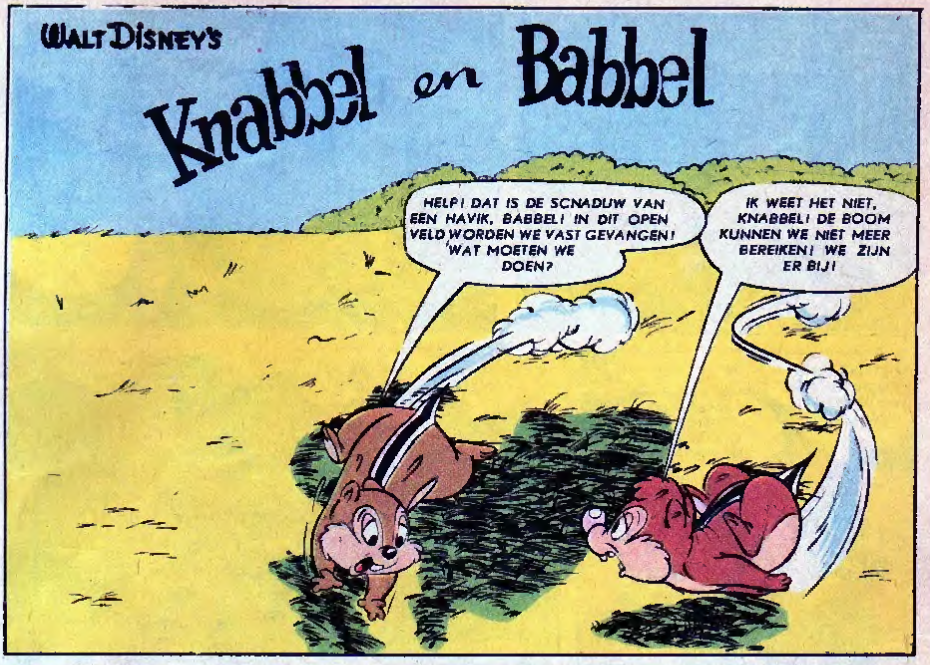

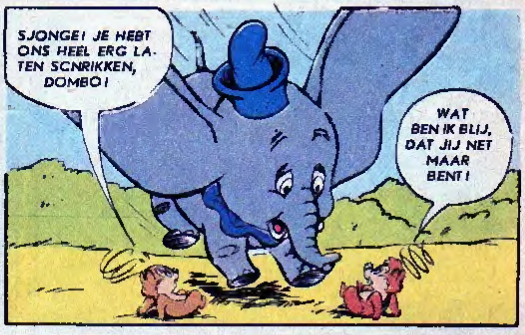

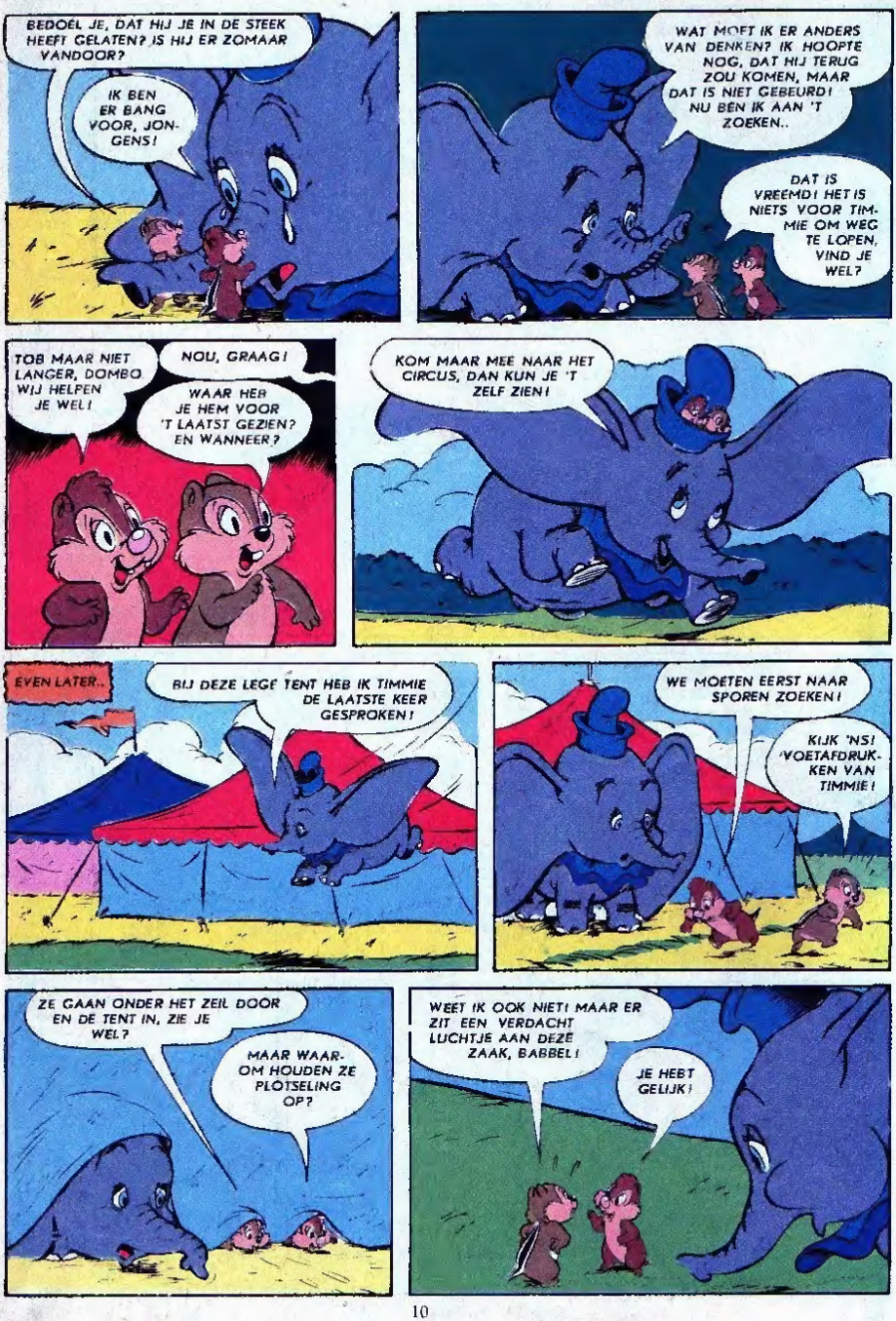
BEDOEL JE, DAT HIJ JE IN DE STEEK HEEFT GELATEN? IS HIJ ER ZOMAAR VANDOOR?
IK BEN ER BANG VOOR, JONGENS!
WAT MOET IK ER ANDERS VAN DENKEN? IK HOOPTE NOG, DAT HIJ TERUG ZOU KOMEN, MAAR DAT IS NIET GEBEURD! NU BEN IK AAN 'T ZOEKEN..
DAT IS VREEMD! HET IS NIETS VOOR TIMMIE OM WEG TE LOPEN, VIND JE WEL?
TOB MAAR NIET LANGER, DOMBO WIJ HELPEN JE WEL!
NOU, GRAAG!
WAAR HEB JE HEM VOOR 'T LAATST GEZIEN? EN WANNEER?
KOM MAAR MEE NAAR HET CIRCUS, DAN KUN JE 'T ZELF ZIEN!
EVEN LATER..
BIJ DEZE LEGE TENT HEB IK TIMMIE DE LAATSTE KEER GESPROKEN!
WE MOETEN EERST NAAR SPOREN ZOEKEN!
KIJK 'NS! VOETAFDRUKKEN VAN TIMMIE!
ZE GAAN ONDER HET ZEIL DOOR EN DE TENT IN, ZIE JE WEL?
MAAR WAAROM HOUDEN ZE PLOTSELING OP?
WEET IK OOK NIET! MAAR ER ZIT EEN VERDACHT LUCHTJE AAN DEZE ZAAK, BABBEL!
JE HEBT GELIJK!

LATEN WE 'NS AAN DE ANDERE CIRCUSBEWONERS GAAN VRAGEN, OF ER HIER MISSCHIEN IETS VREEMDS IS GEBEURD! KOM MEE, JONGENS!
DAAR IS ER ÉÉN!
WIE IS DAT, DOMBO?
DAT IS MEVROUW LA ZONGA, DE WAARZEGSTER! ZE IS NOG NIET ZO LANG BIJ HET CIRCUS!
WAT ZAL HET ZIJN, VRIENDJES! WILLEN JULLIE, DAT IK VERTEL WAT ER IN DE TOEKOMST GAAT GEBEUREN?
ZE ZIET ER ONBETROUWBAAR UIT, BABBEL! LATEN WE MAAR GAAN HÈ?
IK DENK NIET DAT ZIJ ONS ZAL HELPEN!
HMMM!
NU NIET KIJKEN, BABBEL, WANT ZE GLUURT ONS NA!
IK HEB HAAR BESLIST AL EENS MEER GEZIEN!
WIE ZIJN DIE BEESTJES OOK AL WEER— WACHT 'NS— JA! KNABBEL EN BABBEL! IK HEB AL 'NS MEER MET ZE TE MAKEN GEHAD!
IK KAN NIETS UITVOEREN MET DIE TWEE IN DE BUURT! DAAROM MOET IK VLUG AAN HET WERK!
MAAR WAT MOETEN WE NU DOEN, KNABBEL?
DAT IS NIET ZO MOEILIJK! WE MOETEN KIJKEN, WAAR DIE OUDE HEKS NAAR TOE GAAT NATUURLIJK!
KOM MEE, ZE GAAT DIE LEGE TENT BINNEN!
ZIJ ZAL VAST WEL WETEN WAT ER MET TIMMIE GEBEURD IS!

KIJK 'NS! WAT ZOU ER ONDER DAT LUIK ZIJN?
HI, NI! NIEMAND WEET WAAR MIJN LIEVELINGS-DIER ZIT!
IK HEB VANAVOND EEN MOOI WERKJE VOOR HEM, OF NIJ WIL OF NIET! NI, HI!
KIJK, DAAR IS TIMMIE!
WAAROM HEEFT ZE HEM IN ZO'N GROTE KOOI GESTOPT?
VANAVOND GAAN WIJ TWEETJES MIN FIJNE PLAN-NETJE UITVOEREN, VRIEND-JE..... HIHIHI!
DAT ZAL JE LELIJK BEROU-WEN!
KOM MEE, BABBEL, WE MOETEN TIMMIE NEL-PEN! VLUG!
JE ZULT WEL 'N KLEIN BEETJE ANDERS MOE TEN WORDEN, ANDERS LUKT NET MISSCHIEN NIET!
WEES MAAR NIET BANG... NOG EVEN, DAN BEN JE ZO GROOT ALS EEN HUIS!
PRSSTT PRSSTT!
OEI! WE ZIJN TE LAAT! KIJK 'NS NAAR TIMMIE!
PRSSTT!
PRSSTT

HI, HI! JE ZIET ER HEEL GRAPPIG UIT, MAAR DAAR ZULLEN DE OLIFANTEN NET WEL NIET MEE EENS ZIJN, ALS ZE JE VANAVOND ZIEN!
HI, HI!
WAT ZOU ZE NOU BEDOELEN?
DAT MOETEN WE TE WETEN ZIEN TE KOMEN!
KNABBEL EN BABBEL! JULLIE ZIJN TE LAAT GEKOMEN OM HET CIRCUS TE HELPEN, JONGENS!
WAT WIL ZE DAN MET JE GAAN DOEN, TIMMIE?
ALS DE OLIFANTEN VANAVOND HUN KUNSTJES VERTONEN IN NET CIRCUS, GAAT ZE MIJ IN DE ARENA LOSLATEN!
DAN ZULLEN ZE HEEL ERG SCHRIKKEN EN HET CIRCUS KAPOT MAKEN! DAARNA WIL ZE ALLE DIEREN VANGEN EN ZE MEENEMEN NAAR HAAR EIGEN DIEREN TUIN!
NIET, ALS WIJ ER EEN STOKJE VOOR STEKEN!
ER ZAL IN DIT TOVERBOEK TOCH WEL EEN MIDDELTJE STAAN WAARDOOR TIMMIE WEER KLEIN KAN WORDEN?
TOVER BOEK
DIE HOKUSPOKUS IS VEEL TE MOEILIJK VOOR ME!
WACHT! DIT DING BRENGT ME OP EEN IDEE!

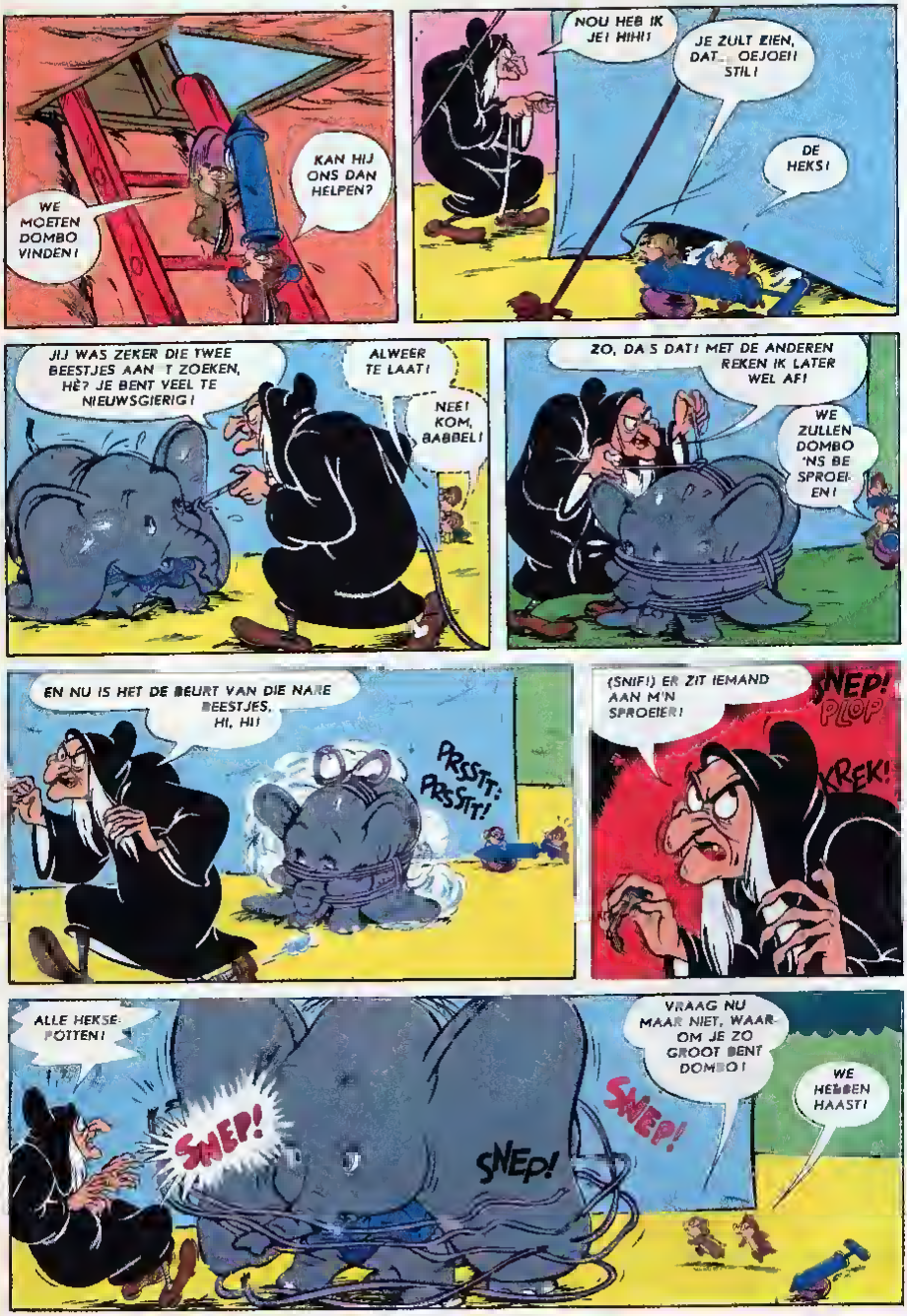
WE MOETEN DOMBO VINDEN!
KAN HIJ ONS DAN HELPEN?
NOU HEB IK JE! HIHI!
JE ZULT ZIEN, DAT... OEJOE!! STIL!
DE HEKS!
JIJ WAS ZEKER DIE TWEE BEESTJES AAN 'T ZOEKEN, HÈ? JE BENT VEEL TE NIEUWSGIERIG!
ALWEER TE LAAT!
NEE! KOM, BABBEL!
ZO, DA'S DAT! MET DE ANDEREN REKEN IK LATER WEL AF!
WE ZULLEN DOMBO 'NS BE SPROEIEN!
EN NU IS HET DE BEURT VAN DIE NARE BEESTJES, HI, HI!
PRSSTT! PRSSTT!
(SNIF!) ER ZIT IEMAND AAN M'N SPROEIER!
SNEP!
PLOP!
KREK!
ALLE HEKSEPOTTEN!
SNEP!
SNEP!
SNEP!
VRAAG NU MAAR NIET, WAAROM JE ZO GROOT BENT DOMBO!
WE HEBBEN HAAST!

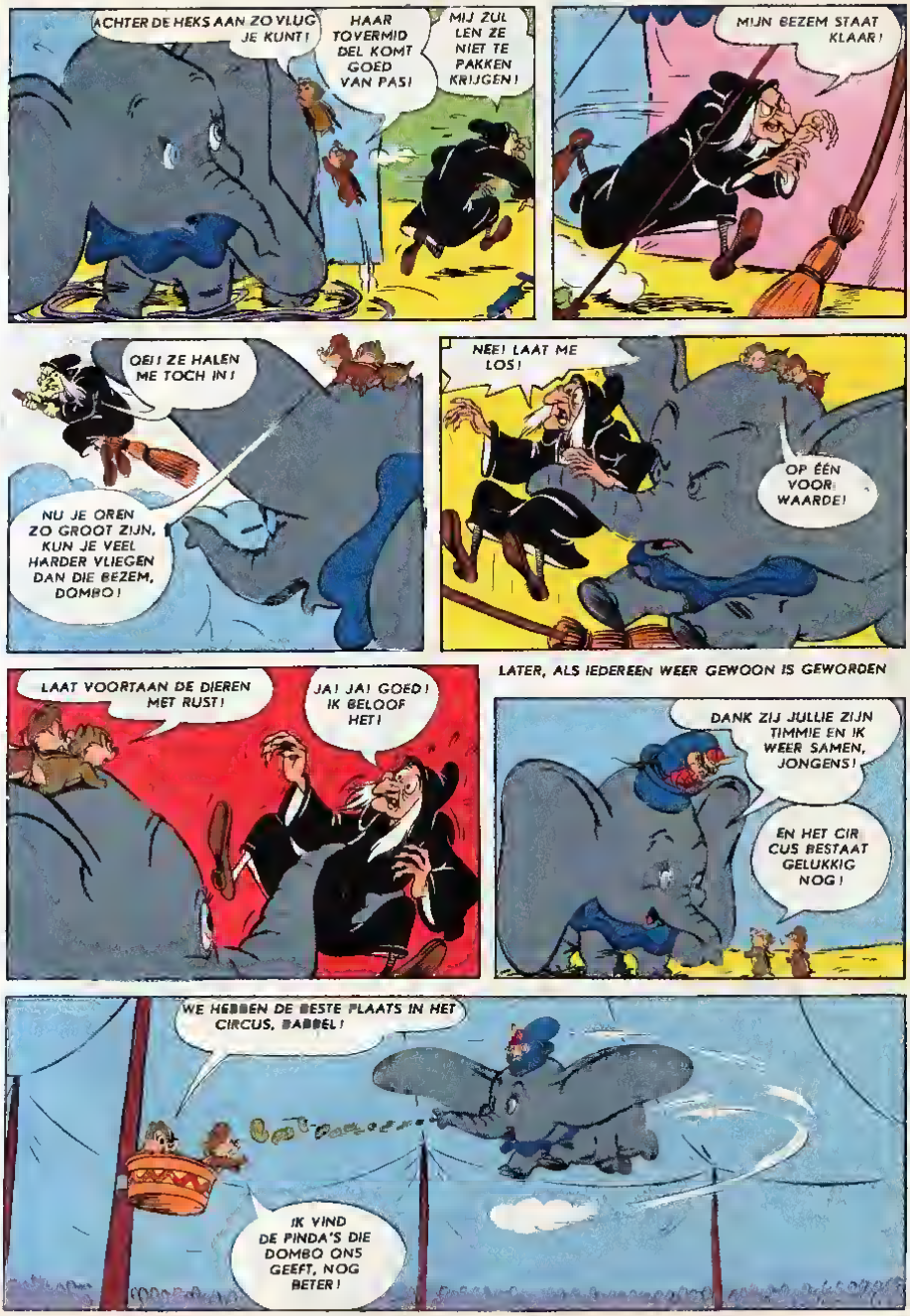
ACHTER DE HEKS AAN ZO VLUG JE KUNT!
HAAR TOVERMIDDEL KOMT GOED VAN PAS!
MIJ ZULLEN ZE NIET TE PAKKEN KRIJGEN!
MIJN BEZEM STAAT KLAAR!
OEI! ZE HALEN ME TOCH IN!
NU JE OREN ZO GROOT ZIJN, KUN JE VEEL HARDER VLIEGEN DAN DIE BEZEM, DOMBO!
NEE! LAAT ME LOS!
OP ÉÉN VOORWAARDE!
LAAT VOORTAAN DE DIEREN MET RUST!
JA! JA! GOED! IK BELOOF HET!
LATER, ALS IEDEREEN WEER GEWOON IS GEWORDEN
DANK ZIJ JULLIE ZIJN TIMMIE EN IK WEER SAMEN, JONGENS!
EN HET CIRCUS BESTAAT GELUKKIG NOG!
WE HEBBEN DE BESTE PLAATS IN HET CIRCUS, BABBEL!
IK VIND DE PINDA'S DIE DOMBO ONS GEEFT, NOG BETER!

Pipo en het oog van Ox

De woonwagen van Pipo, Mammaloe en Petra is midden tussen de hoogste bergen van de wereld terechtgekomen, in een heel bijzonder dal. De zon schijnt er de hele dag en de eerste avond bemerkt de clownsfamilie dat het zonlicht opeens verdwijnt, alsof iemand een knopje heeft omgedraaid; het is duidelijk dat er iets bijzonders is met het land Rhim-Rhama. De volgende dag sluit Petra vriendschap met een jongen en brengt hem naar papa Pipo om alles eens uit te leggen. En Pipo luistert [illegible] verbazing toe.

Een nieuw, spannend Pipo avontuur, bedacht door

WIM MEULDIJK,

met prenten van

JAN WESSELING

HET VERHAAL VAN OX

PIPO'S mond valt wijd open van verbazing. Dan doet hij hem met een klap weer dicht en stamelt: „Zeg die laatste zin nog eens, jongetje dat Toj-toj heet! Wat verteide je me nou over de zon?"

„Mij niet snappen waarover vreemd blaekgezicht praten," zegt Toj-toj. „Ons nooit geboord hebben van ding dat heten zon! Wat dat zijn?"

„Eh..." zegt Pipo, „ja... nou ja, de zon, dat is een gloeiende bal, die heel hoog aan de hemel staat en die met haar licht onze aardbol beschijnt, zo is dat!"

Toj-toj roit haast achterover van de pret. „Haha," roept hij, „een gloeiende bal! Zeker een vuurpijl! Ohoh, wat geloven zulke vreemdelingen toch een malle dingen! Nee, hoor, het licht zijn afkomstig van net oog van de reus Ox, die wonen op hoogste bergtop alhier vlakbij, zijn heel eenvoudig!" De oren van Pipo beginnen zachtjes te suizen. Iets wat ze altijd doen als er iets buitengewoons wordt verteid.

De bewoners van dit dal geloven dus in een reus met een lichtgevend oog, dat is erg bijzonder, daar moet hij over nadenken... Petra heeft zoveel tijd niet nodig! „Ik heb ook al tegen hem gezegd dat er geen reuzen bestaan, papa," zegt ze, „maar dat eigenwijze ventje beweert dat er wel een is! Papa, zeg jij eens tegen hem, dat ze ongelijk hebben, van mij wil hij het niet geloven!"

„Sapperdeflap," zegt Pipo, „het is natuurlijk wel raar, dat de zon hiar de hele dag schijnt en dat ze 's avonds niet rustig ondergaat, zoals bij ons thuis..."

Toj-toj, de bruine jongen begint weer te schaterlachen. „Haha!" roept hij, „jullie malle snuiters zijn! Het worden 's avonds donker omdat de reus Ox sluiten zijn oog! Dan er dus geen licht meer uitstralen tot volgende dag, als goede reus weer uitgeslapen zijn an openen zijn oog..."

„Joh!" roept Petra kwaad, „hou nou op met je rare sprookjes! Reuzen bestaan niet, alleen maar in verhaaltjes! Haha, de zon is niet het oog van een reus, hoor!"

„Welles," roep Toj-toj en hij begint een stevige ruzie met Petra te maken. Pipo luistert niet langer. Diep in gedachten verzonken loopt hij weg en slentert hij verder de kleurige straatjes door van de wonderlijka plaats Rhim-Rhama. De mensen zien er allemaal vrolijk en gezond uit en overal bloeien vruchten en bloemen. Waar dat licht dan ook vandaan mag komen, het brengt in ieder geval geluk en welvaart in dit vergaten dal...

„Die dalmensen vinden het héél gewoon," mompelt Pipo, „dat ze geen langzame zonsopgang of -ondergang hebben. Natuurlijk, ze weten niet beter of het hoort zo!" In gedachten verzonken loopt Pipo een stenen trapje op en zet dan op een bankje bij een bloemenperk de oude man met de snk zitten, die hem de vorige dag in bed wilde stoppen, omdat hij dacht dat Pipo met z'n witte gezicht ziek was.

„Gegroet," zegt de oude heer, „Voelen gij u al beter in het warme licht van Ox?"

„Sapperdeflap," denkt Pipo, „dit is m'n kans om iets meer te weten te komen... Dag meneertje," zegt hij. „Pipo voelt zich zo gezond als een visje, hoor! Maar zo iekker bruin als jullie allemaal zijn word ik nooit, dat hoort niet bij een clown. Ik heb trouwens zelf een zonnetje op mijn wang, ziet u wel!" De oude man bekijkt Pipo's wang nu van dichtbij... „Mij hebben nog nooit gezien een zonnetje," zegt hij. „De wijze Mahoni weet anders alles... Zon moeten iets zijn, dat het licht geeft in de verra landen achter de bergen... daar komen gij vandaan, nietwaar?"

„Juist, meneer de sik," zegt Pipo. „En als je het mij vraagt, is het een heel raar verhaaltje, dat van die reus met dat lichtgevende oog! Ai moet ik toegeven, dat ik nog nooit een land gezien heb, waar ze de hele dag zoveel licht hebben als hier! Maar ik zie, dat ar hier ook volop planten groeien, de grond is hier dus niet kurkdroog! Dan regent het hier toch wel eens, hè?"

De oude man kijkt Pipo zo verbaasd aan, dat onze clown dadelijk begrijpt, dat ze hier zelfs het wóórd regen niet kennen! „Ik bedoel het water, dat uit de lucht valt," roept Pipo en dan knikt de tamelijk wijze Mahoni begrijpend. „Ah!" roept hij. „Juist! Vreemdeling witsnuit bedoelen de tranen van Ox! Jaja, als reus krijgen een vuiltje in zijn oog, dan vallen de huildruppels in het dal Rhim Rhama... zijn zeer gezond voor planten en bloemen!"

Pipo neemt bijna een hap uit de rand van zijn bolhoed van ergernis, maar zijn nieuwsgierigheid wint het en hij zegt: „Oude man, Pipo weet nog één vraag! Is er iemand van jullie volk, die ooit die reus zelf heeft gezien?"

De oude man staat op en zwaait plechtig met zijn armen. „Nooit en te nimmer," roept hij, „zullen ogen van aardmensen aanschouwen de gestalte van reus Ox! Daarvoor wonen hij te onbereikbaar hoog op hoogste berg ter wereld, de top genaamd Lamalaja! Reus Ox met het schitteroog zitten ongenaakbaar ver weg op nog nooit bekiommen bergtop! Daar hij wonen in eenzaamheid met het gteren der stormen,

zo is het!" Pipo gelooft er geen woord van, maar hij is te beleefd om dat te zeggen. „Bedankt voor de inlichtingen, opa," zegt hij. „Je bent een bofferd, want je woont in het gelukkigste land, dat Pipo ooit heeft gezien!
En nu moet ik opstappen, want het is zo zoetjes-aan tijd voor de voorstelling! Goeiedag, oude man!"
Twee dagen lang vertoont Pipo zijn kunsten op het plein van het kleurige dal Rhim-Rhama.
De bewoners zijn nu gewend aan zijn witte gezicht en lachen heel hard om Pipo's malle toeren op het slappe koord en zijn gebuitel met emmers water en zeepsop.
Pipo krijgt zelf ook steeds meer plezier in zijn werk en op de middagvoorstelling besluit hij als daverend slotnummer acrobatische kunsten te doen met twee puddingen! Hij zal ze alle twee hoog in de lucht gooien en ze dan opvangen in een netje, zodat Mammaloe ze toch nog zal kunnen gebruiken als toetje!
„Geacht publiek en aanwezigen!" roept Pipo, terwijl hij bovenop een trapje over het stampvolle pleintje uitkijkt. „Spits je oren en slik je adem in, want nu gaan jullie een superwereldvermaarde kunst zien, die ik anders alleen vertoon voor koningsmensen en edelmannen, maar die ik nu als uitzondering ook voor jullie wil demonstreren!"
Pipo grijpt zijn trompetje, om het grote ogenblik aan te kondigen... hij brengt het naar zijn mond en blaast... „Tetteretèttekètèt!" Het geluid schalt over het oosterse stadje, over de goudglimmende daken en de prachtige tuinen! Op dat ogenblik gaat het licht uit!!!
De gevolgen zijn verschrikkelijk! Pipo slikt bijna zijn trompetje in van schrik, Mammaloe laat een theekopje vallen en Petra roept: „Hoe kan dat nou! Het is toch nog geen avond! Wat een raar land!"
Maar het is duidelijk, dat de inwoners van Rhim-Rhama het plotseling donker worden dit keer ook niet gewoon vinden.
Even zijn ze stil geweest van ontzetting, maar dan stijgt uit de blauwe duisternis een angstig geschreeuw op! Vooraan staat de oude wijze man Mahomi en zijn schreeuw is het beste te verstaan. „Onraad en narigheid!" roept hij. „Het licht is uit! De machtige reus Ox heeft zijn oog gesloten, hij is woedend op ons! Dat is de schuld van de witte indringers!"

Volgende week:

BENAUWDE UURTJES...

Mickey Mouse

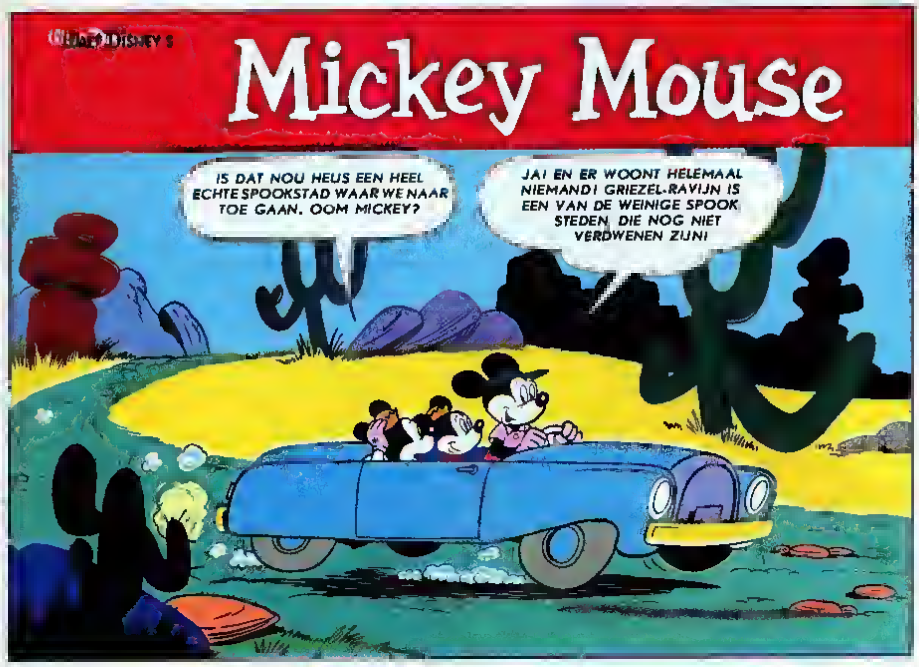

WAT EEN IDEE, OM EEN ECHTE SPOOKSTAD ALS ACHTERGROND TE GEBRUIKEN! KOM, LATEN WE BEGINNEN! DE IJSCOMAN KOMT WAT LATER!
WAT MOET IK DOEN?
$1000
WE ZULLEN EEN PAAR VAN DEZE AANPLAKBILJETTEN VAST GAAN SPIJKEREN EN DAN
BELONING
ZWARTE BEK
OH, LIEVE HELP!
HET SCHIET ME OPEENS TE BINNEN, DAT IK M'N FILMAPPARAAT IN HET HOTEL OP DE CACTUS HOEK HEB LATEN LIGGEN!
GA JIJ VAST MET DIE AANPLAKBILJETTEN AAN DE GANG IK BEN ZO TERUG, HOOR!
IN ORDE!
VROEM
KIJK, OOM MICKEY! DAAR KOMT IEMAND AAN! HIJ ZET ER WEL VAART ACHTER, ZEG!
SJONGE! STRAKS KRIJGT HIJ NOG EEN ONGELUK! WAAROM ZOU HIJ ZO'N HAAST HEBBEN?
ZOEF!
BONK!
BOEMP!
HIJ WORDT VAST ACHTERVOLGD!
N NOU...
WELNEE, HET IS EEN WEGPIRAAT!

INTUSSEN ...
IK ZAL ER NIER OOK ÉÉN OP DOEN!
IK ZIE ER WEL GEMEEN UIT! OM ZELF RANG VAN TE WORDEN!
BELONING
ZWARTE BERT BANKROVER PAARDENDIEF VEEDIEF
MET ÉÉN KLAP ZIT IE ERIN!
BENG!
KREKS!
AU!
ON NI MIJN NOOFD!
W WIE BEN IK?
ON JA! IK REN ZWARTE BERT, RANKROVER, PAARDEN DIEF EN VEEDIEF! TREINROVER OOK, DAT ZIJN ZE NOG VERGETEN!
BELONING
ZWARTE BERT BANKROVER PAARDENDIEF VEEDIEF
NÉ! NIEMAND TE ZIEN! ZE ZIJN ALLEMAAL OP DE LOOP GEGAAN VOOR MEI
IK NER DORST! IK ZAL DAAR MAAR EENS EEN GLAS GOEDE PRIKLIMONADE HALEN!
RESTAURA

NÉ! WAAR ZITTEN JULLIE? KOM OP, GEEF ME IETS TE DRINKEN!

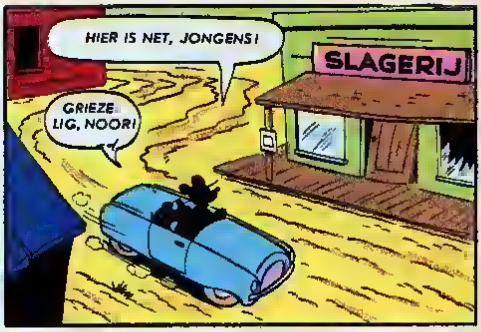
HIER IS NET, JONGENS!
SLAGERIJ
GRIEZE LIG, NOOR!

ER ZAL WEL NIET VEEL TE RELEVEN ZIJN NIER, MAAR WE KUNNEN MISSCHIEN EEN PAAR FOTO'S NEMEN!

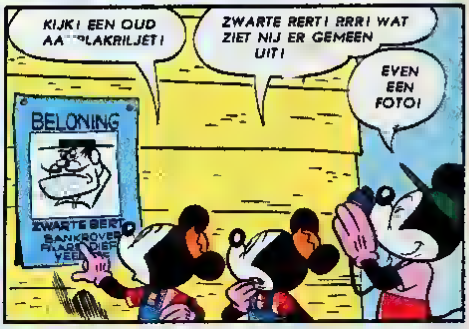
KIJK! EEN OUD AA[illegible]PLAKRILJET!
ZWARTE RERT! RRR! WAT ZIET NIJ ER GEMEEN UIT!
EVEN EEN FOTO!
BELONING
ZWARTE BERT BANKROVER

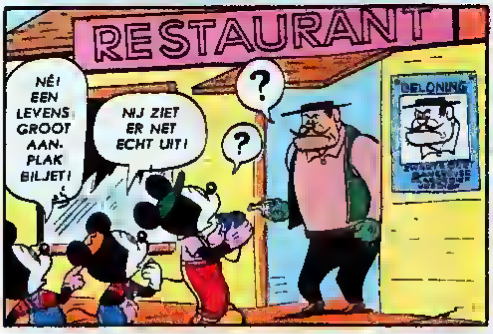
RESTAURANT
NÉ! EEN LEVENS GROOT AAN-PLAK BILJET!
NIJ ZIET ER NET ECHT UIT!
?
?
BELONING

IK BEN ZWARTE RERT! JE GELD OF JE LEVEN!
SJONGE! ER KOMT ZELFS GELUID UIT NET PORTRET, ZEG!

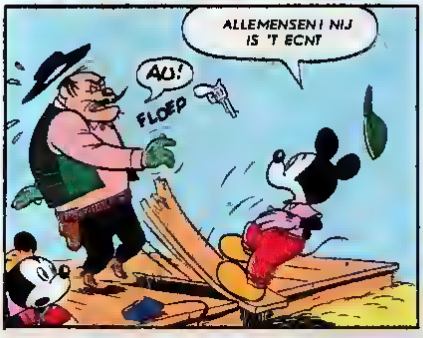
ALLEMENSEN! NIJ IS 'T ECHT
AU!
FLOEP

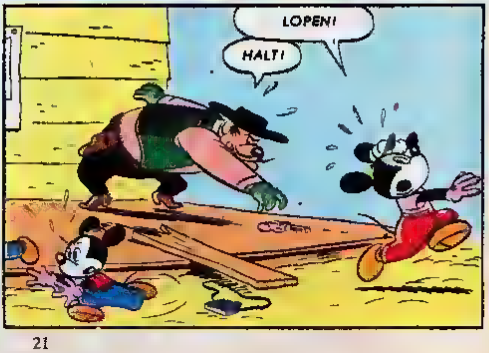
LOPEN!
HALT!

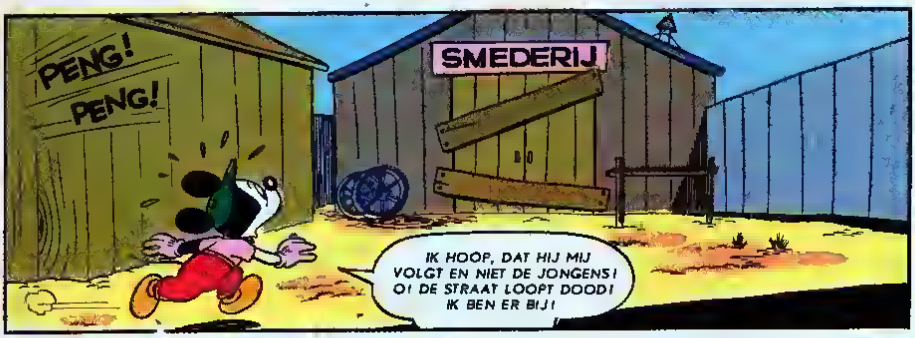
PENG!
PENG!
SMEDERIJ
IK HOOP, DAT HIJ MIJ VOLGT EN NIET DE JONGENS! O! DE STRAAT LOOPT DOOD! IK BEN ER BIJ!

VERDRAAID! GEEN PAARD TE ZIEN! EN IK KAN ME HELEMAAL NIET MEER HERINNEREN WAAR HET MIJNE STAAT!

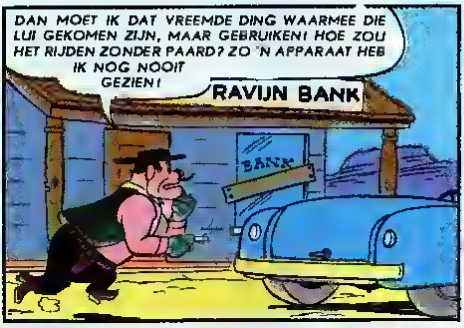
DAN MOET IK DAT VREEMDE DING WAARMEE DIE LUI GEKOMEN ZIJN, MAAR GEBRUIKEN! HOE ZOU HET RIJDEN ZONDER PAARD? ZO 'N APPARAAT HEB IK NOG NOOIT GEZIEN!
RAVIJN BANK
BANK

HÉ, KIJK NOU 'NS! ZE ZIJN ZO VAN ME GESCHROKKEN, DAT ZE HUN GELD BIJ DE BANK HEBBEN LATEN STAAN! DA'S MAKKELIJK!
GRIEZEL RAVIJN BANK
$100

NOU MOET IK DIE KNUL VINDEN VAN WIE DAT DING IS. DAN MOET HIJ ME BUITEN DE STAD BRENGEN! IK GELOOF DAT HIJ HIER IN IS GEGAAN!

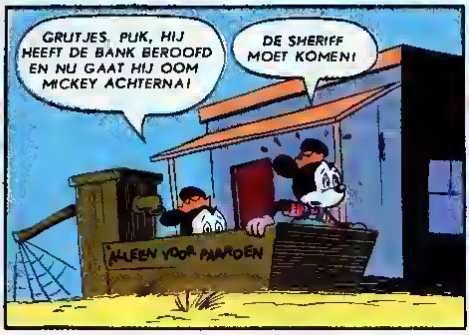
GRUTJES. PUK, HIJ HEEFT DE BANK BEROOFD EN NU GAAT HIJ OOM MICKEY ACHTERNA!
DE SHERIFF MOET KOMEN!
ALLEEN VOOR PAARDEN

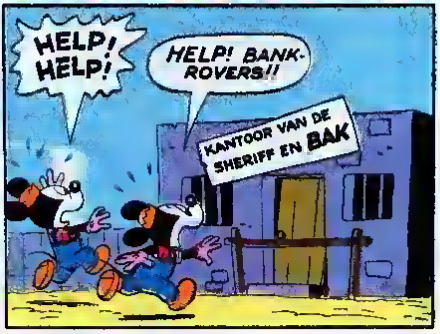
HELP! HELP!
HELP! BANK-ROVERS!!
KANTOOR VAN DE SHERIFF EN BAK

DE DEUR IS DICHT! ER IS NIEMAND!
DAT IS WAAR OOK! HET IS HIER EEN SPOOKSTAD!
MAAR NU MISSCHIEN NIET MEER! ER IS EEN BOEF EN EEN BUIT OOK!
EN NU ZIT JIJ ACHTER OOM MICKEY AAN! IEMAND MOET HEM TOCH GAAN HELPEN!
HELP! HELP! HELP!
HELP! HELP!
WAT IS ER GEBEURD?
ZWARTE BERT, DE BO BANK BEROOFD EN N HEEFT DE ...IJ OOM MICKEY ACHTERNA GEGAAN!
SKRIIEE!
ZWARTE BERT, ZEI JE?
JA, DIE!
HIJ IS DAARHEEN GEGAAN!
OEJOE!! DAAR HEB JE 'EM!
ALS HIJ ME VINDT, BEN IK ER GEWEEST!
$1000
BOEMP!
PLOF!

WAT IS DAT VOOR ONZIN? WAT IS ER GEBEURD?
WAAR BEN IK!

IK KAN ME ALLEEN NOG HERINNEREN, DAT IK EEN AANPLAKBILJET VASTSPIJKERDE!
?!?
IETS MOET JE TOEN ERG IN DE WAR HEBBEN GEMAAKT!

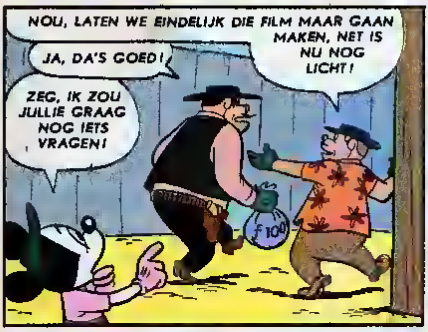
NOU, LATEN WE EINDELIJK DIE FILM MAAR GAAN MAKEN, NET IS NU NOG LICHT!
JA, DA'S GOED!
ZEG, IK ZOU JULLIE GRAAG NOG IETS VRAGEN!

EEN PAAR ANTWOORDEN LATER...
NOG ÉÉN VRAAG ... ER ZATEN TOCH GEEN ECHTE KOGELS IN JE PISTOOL, HÈ?
WELNEE! ALLEEN ROOKKOGELS, NOOR!

PENG!
KIJK MAAR!

KONK!
LAARZENMAKER
N-NEE!
LIEVE HELP, ZEG!

KOM MEE! WE GAAN METEEN WEG! WIE WEET WAT NIJ ZICH GAAT VERBEELDEN, ALS NIJ RIJKOMT!

STEL JE VOOR DAT NIJ DENKT, DAT NIJ BORIS BOEF IS! BRR! IK MOET ER NIET AAN DENKEN!
ZOEF

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

AUTOMOOELWEDSTRIJD

In Amerika heeft men speciaal voor jongens die nog op school gaan, een grote wedstrijd uitgeschreven in het ontwerpen van automodellen voor de toekomst. Er werden geldprijzen uitgeloofd tot een totaal bedrag van, schrik niet, bijna een half miljoen en de eerste prijs is ongeveer twintigduizend gulden groot. Maar de winnaars krijgen dit geld niet in handen. Het mag alleen maar worden gebruikt om een verdere studie, als de schooltijd voorbij is, te bekostigen.

Gevonden voorwerpen

De politie in West-Duitsland vond onlangs aan de kant van een verkeersweg enige kisten vol jonge eendjes. Zij waren kennelijk van een vrachtauto afgetuimeld, maar hadden allemaal de val goed doorstaan.

De diertjes werden als „gevonden voorwerpen" meegenomen naar het bureau. Toen na een paar dagen niemand gemeld had dat hij de eendjes mistte, besloot men ze voorlopig maar in de tuin achter het politiebureau te laten lopen.

Eén van de agenten groef zelfs een kleine vijver voor hen.

Na maanden heeft nog niemand zich gemeld als de eigenaar van de eenden en de politie vraagt zich af, waar ze met de ongeveer honderd, nu volwassen, eenden naar toe moet.

HEB JE DIE AL?

De twee diertjes op deze postzegel zijn er in werkelijkheid maar één. Je ziet hier namelijk het kleine, veertig cm lange (de staart van 10 cm inbegrepen) felle roofdiertje, de hermelijn. 's Zomers heeft dit beestje een roodbruine pels met een lichte onderkant (voorste afbeelding). In de herfst gaat zijn jasje echter verkleuren en als de winter komt is hij in het wit (afbeelding op de achtergrond), waardoor hij in de sneeuw helemaal niet opvalt. In vroeger tijden was een mantel gemaakt van wintervelletjes van de hermelijn heel kostbaar en zo'n hermelijnenmantel werd ook alleen maar gedragen door vorstelijke personen. Tegenwoordig is dat echter niet meer zo.

Deze zegel is er één uit een serie van vier, welke in februari 1962 in Oost-Duitsland verscheen. Op de andere drie vind je spitsmuizen, bosmieren en een vleermuis afgebeeld.

ZEEROVERSGROT

Toen Vincent Ruggero nog een knaap van 12 jaar was, maakte hij met twee vrienden dagelijks lange zwerftochten over het eiland Capri, waar hij woonde. Op één van die tochten ontdekten de jongens een diepe, nog onbekende grot. Zij besloten tegen niemand iets over hun vondst te zeggen. Bijna tachtig jaar later — Vincents vrienden zijn intussen overleden — heeft Vincent op zijn ziekbed zijn geheim prijsgegeven. Sindsdien heeft Capri er een bezienswaardigheid bijgekregen. In de grot, die een paar meter boven de zeespiegel ligt, zijn de sporen gevonden van zeerovers, die er eeuwen geleden in gewoond hebben.

OPLOSSING KATTENPROBLEEM

Dit plaatje laat zien, hoe de tuin in vier precies gelijke stukken kan worden verdeeld met in ieder gedeelte drie poesjes.

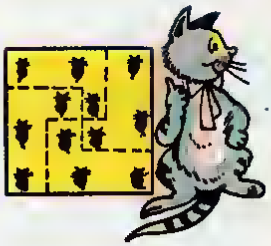

ONS ZIEKENLIJSTJE

HARRIE GEURTS is 10 jaar en ligt al maanden in het ziekenhuis. Hij zou zo graag wat post ontvangen. Zijn adres is: **R.K. Sanatorium Emma-Oord, Kinderafdeling, Zevenaar (Gld.).**

JOKE VAN DEN HOF is 14 jaar. Zij spaart foto's van Cliff Richard en zou ook graag willen corresponderen met iemand van 14 of 15 jaar. Haar adres is: **St. Maartenskliniek, Lighal 2, Nijmegen.**

GEERTJE BERGHUIS is 8 jaar en bij ligt al lang in het sanatorium. Wie stuurt hem eens een kaartje? Zijn adres is: **Sanatarium „Berg en Bos", Kinderafdeling, Bilthoven.**

LENA STEGINK kijkt iedere dag uit naar brieven en kaarten. Denken jullie eens aan haar? Haar adres is: **Julianastraat 18, Vriezenveen.**

Terwijl op het vliegveld Zandery het onderzoek naar het verdwenen pakje diamanten en Pennie en Jawai in volle gang is, banen de kinderen zich met „mister Jack" moeizaam een weg door het Surinaamse oerwoud, nadat het vliegtuigje is verongelukt. Juist wanneer ze zich ter ruste hebben gelegd, klinkt in de verte een geweerschot. Onrustig brengen zij de nacht door.

„IK hoorde gisteravond toch duidelijk een geweerschot," merkte Jawai op, toen ze zich de volgende ochtend klaar maakten om hun trektocht voort te zetten.
„Misschien komen we in de buurt van de Tapanahonyrivier," zuchtte mister Jack. „Volgens mijn berekening moeten we er nog ongeveer één dag lopen van af zitten. Er zouden bosnegers, afkomstig van de Tapanahony, hier in de buurt op jacht kunnen zijn. De Oajana-Indianen hebben geen geweren."
„Maar als de bosnegers wel geweren hebben, dan kunnen de Oajana's ze toch óók hebben?" meende Jawai.
„Oh nee, daar zorgen de bosnegers wel voor. Ze drijven een soort ruilhandel met de Indianen in de bovenlanden. Ze halen er hangmatten en enkele andere dingen, maar voornamelijk afgerichte jachthonden, want in het africhten van die beesten zijn de bovenlandse Indianen meesters en de bosnegers jagen alleen met honden. Zelf africhten kunnen ze niet."
„En wat brengen ze de Indianen?" wilde Jawai weten.
„Hoofdzakelijk kralen en lapjes goed," vertelde mister Jack. „Ik ben indertijd wel 'ns ..." De vlieger maakte zijn zin niet af, alsof hij bang was zich te verspreken.
„Dus geen geweren?" nam Jawai de draad weer op.
„Nee, nee, dat wilde ik zeggen. . de bosnegers gedragen zich heel brutaal tegenover de Indianen, die voor kralen en andere waardeloze prullen van de bosnegers afhankelijk zijn. Als een ruilhandel drijvende bosneger in een Indianendorp verschijnt, laat hij zich op zijn wenken bedienen en gedraagt zich daar als heer en meester. Zouden de Indiaantjes echter geweren bezitten in plaats van hun pijl en boog, dan was het met het overwicht van de bosnegers gauw afgelopen.

Vlucht door het oerwoud

Verteld door C. Butner,
met illustraties van Hans Kresse

Door in een hoge boom te klimmen, had Jawai enige keren geprobeerd wat uitzicht te verkrijgen over de omgeving, maar hij was er nooit in geslaagd zo hoog te komen, dat hij inderdaad iets had kunnen zien. Wel had hij tijdens zijn laatste klim een slangebeet opgelopen. De boom die hij had uitgekozen, was dicht begroeid met orchideeën en andere planten, waartussen zich op grote hoogte boven de grond een boomslang had verscholen. Jawai had het reptiel pas opgemerkt, toen het al te laat was. Hij had in een warnet van planten gegrepen, juist daar waar de slang zich had verscholen. Met een woedend gesis schoot het reptiel te voorschijn en deed een uitval naar Jawai's arm. Diep boorden de scherpe tanden zich in het vlees, meteen ging de slang er vandoor en was snel tussen het gebladerte en de lianen verdwenen. Het bloed stroomde over Jawai's arm, maar hij had de aanvaller herkend. Het was een niet giftige, vrij ongevaarlijke boomslang. Van schrik was Jawai een heel eind langs de ruwe stam naar beneden gegleden, waarbij hij zijn rechterbeen lelijk had bezeerd. Wat vallend dood hout was in een wespennest terecht gekomen. Gonzend vlogen de venijnige wespen in een grote zwerm rond de drie, die door het gebladerte van het dichte bos een goed heenkomen probeerden te zoeken. Ze liepen er alle drie lelijke steken bij op.

ZE bereikten die middag weer 'n uitgestrekt moeras, waar ze dwars doorheen moesten trekken. Op sommige plaatsen kwam het koele boswater tot Pennie's middel, maar dapper hield ze vol. Haar wangen waren ingevallen, haar ogen stonden koortsig en haar jurkje hing in rafels rond haar smalle schouders. Toen ze na enkele uren ploeteren eindelijk hogere grond bereikten, viel hun oog onmiddellijk op een kampje. Wama Indianen? Jawai moest onmiddellijk denken aan de gevaarlijke wilden, die hem de vorige dag naar zich toe hadden gelokt. Mister Jack haalde zijn revolver uit zijn zak en nauwkeurig onderzocht

Daar passen ze dus wel voor op!"

„Maar waarom zakken de Indianen dan niet zelf de rivieren af naar de kust?" vroeg Jawai.

„Dat durven ze niet. De bosnegers hebben hun de verschrikkelijkste verhalen over de blanken verteld om ze bang te maken. Zo zeggen ze tegen de goedgelovige Indianen, dat elke Indiaan die in het gebied van de blanken komt, onmiddellijk wordt vermoord."

„En geloven ze dat?" liet Pennie zich opeens horen.

„Waarom niet? Verreweg de meeste bovenlandse Indianen hebben nooit een blanke gezien. Ook laten de bosnegers zich schandelijk veel voor hun ruilwaren betalen. Om vuur te maken bijvoorbeeld gebruiken de Oajana's nog de tondel. Een stuk pijlriet wordt snel in een stuk hout rondgedraaid totdat het vlam vat. Maar voor één doosje lucifers laten de bosnegers zich met twee jachthonden of enkele hangmatten betalen! Voor een lapje goedkope stof moeten ze een hangmat en een hond leveren!"

„U bent goed op de hoogte, mister Jack," merkte Jawai op, „.en toch geloof ik niet dat u een Surinamer bent!" — „Wat kan 't je schelen wat of wie ik ben..." viel de piloot nijdig uit. „We moeten zien uit dit verstikkende oerwoud te komen, denk daár maar liever aan!" En dit betekende meteen het einde van het gesprek.

Mister Jack, die niet meer zo'n last van zijn been scheen te hebben, pakte zijn boeltje op, gooide het jachtgeweer over zijn schouder en riep, terwijl hij Pennie van de grond optrok: „Kom, vooruit, we kunnen hier niet de hele dag blijven!"

Pennie voelde dat ze aan het eind van haar krachten was. Er zou heel vlug iets moeten gebeuren. Dagen achtereen trokken ze nu al door heuvelland en moerassen en sliepen 's nachts op de harde grond temidden van het ongedierte. Met de jacht was Jawai niet erg gelukkig geweest, bovendien stond mister Jack het jachtgeweer nu niet meer aan hem af. Hij scheen de jongen niet langer te vertrouwen. Zowel Jawai als Pennie rammelden van de honger. Het was mister Jack aan te zien dat ook hem dit allemaal geen goed deed. In de broeiende hitte van het oerwoud groeide zijn baard snel en hij zag er met zijn pleister en zonnebril vervaarlijk uit.

hij het afdakje. „Dit is in geen geval van de Wama's," stelde hij vast. „Kijk maar, de takken zijn glad afgekapt met een houwer en die bezitten de Wama's niet."

„We zijn hier op een pad," riep Jawai, toen hij even verderop enkele omgekapte boompjes en bovendien duidelijke sporen van voettafdrukken aantrof. „Hier hebben kort geleden mensen gelopen," en hij herinnerde zich het geweerschot van de vorige avond.

„We komen in de bewoonde wereld," was de mening van mister Jack. „We moeten dicht bij de Tapanahony zijn." Omzichtig ging hij verder; hij liep nu vlak achter Jawai, die als altijd met de houwer in de hand voorop ging om een weg te kappen.

Plotseling bleef mister Jack staan. „Één ding moet ik jullie op 't hart drukken," zei hij met klem, terwijl hij zich vermoeid het zweet van het voorhoofd veegde. „Mochten we met mensen in aanraking komen, dan kunnen jullie beter geen moeilijkheden maken. Ik heb jullie al verteld dat de Surinaamse politie mij op de hielen zit."

Jawai en Pennie spitsten de oren. Zouden ze nu eindelijk horen, wie deze man was en wat hij op zijn kerfstok had?

„Jullie lopen geen enkel gevaar, tenminste, niet zolang je naar mij luistert en mijn bevelen strikt opvolgt." De twee kinderen keken elkaar een ogenblik aan.

„Als we vandaag of morgen mensen ontmoeten, zullen dat bosnegers of Indianen zijn. Jij, Jawai, kent de taal. Denk er om dat je het spelletje goed speelt!"

„Welk spelletje?" vroeg Pennie argeloos.

„Luister... jullie zijn mijn kinderen. Op een pleziertochtje over de Surinaamse bossen zijn we verongelukt. Ik ben een heel belangrijke gouvernementsambtenaar, die zo spoedig mogelijk op zijn post in de stad moet terugkeren, laten we zeggen: commissaris van politie."

„Maar.." begon Jawai onmiddellijk.

„Niets te maren," onderbrak mister Jack hem snel, „dat is de enige manier om hulp van de bosbewoners te krijgen. We hebben niets om ze te betalen, ook geen ruilartikelen, en ze doen niets voor niets. Ik kan ze misschien wijsmaken dat het gouvernement hen later zal belonen voor hun hulp."

„En als ze ons naar de stad brengen... gaat u dan mee?" vroeg Jawai.

„Laat dàt nu aan mij over. Jullie moeten veilig in de stad komen, dàt is mijn grootste zorg... Wat ik doe, is mijn zaak. Denk er alleen aan: als jullie proberen tegen mij samen te spannen, dan..." Hij hield zijn revolver omhoog. „Begrijp je dat goed?"

Jawai en Pennie begrepen het maar al te goed. Deze man zou niet aarzelen te schieten. Jawai keek hem nog 'ns goed aan, maar z'n ogen bleven verborgen achter de grote donkere bril. Wat konden ze wel en wat niet geloven van wat deze man ver-

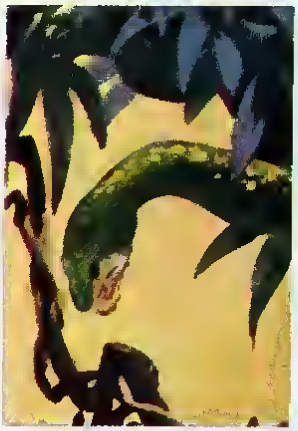

telde en beloofde? De kerel had iets op zijn geweten, dat stond vast, maar wat? Hij kon zich niet herinneren, de avond voor die plotselinge gebeurtenissen iets in de krant te hebben gelezen wat hij met deze man in verband kon brengen.

„Jullie willen natuurlijk graag weten, waarom de Surinaamse politie zoveel belangstelling voor mij heeft," zei de man opeens. „Ik zal het jullie vertellen. Ik zit achter een groepje beruchte buitenlandse misdadigers aan....."

Hier vielen de monden van Jawai en Pennie van pure verbazing open!

„U zit....?"

„Ja zeker....." ging de man verder. „Dat verbaast jullie, hè? En dat kan ik me best begrijpen na alles wat er is voorgevallen."

„Maar waarom zoekt de politie dan ú?" bracht Jawai in het midden. Mister Jack lachte.

„Kijk 'ns hier, de Surinaamse politie mag voorlopig niet weten wie ik ben. Er zitten bij de politie in dit land enkele lieden die niet te vertrouwen zijn. Zij heulen met die misdadigers... handlangers, begrijp je wel? Als ze er nu achter komen wie ik ben, dan valt mijn plan in duigen."

„Maar wie bent u dan?" drong Pennie op haar beurt aan. „En waarom hebt u ons..."

„Ik ben een rechercheur uit het buitenland... meer kan ik nu niet zeggen. Ook mag ik jullie nog niet vertellen wie ik precies ben en waar ik vandaan kom. Daar hebben jullie bovendien niets aan. Vanuit mijn land worden wapens naar Suriname gesmokkeld voor een groep mensen die bezig zijn hier een opstand voor te bereiden. Het is mijn taak, de gangen van deze mensen na te gaan en ze op heterdaad te betrappen, om ze dan aan de Surinaamse politie uit te leveren. Dan pas kan ik te voorschijn komen en..... zal het hele Surinaamse volk mij dankbaar zijn. Maar zover is het nog niet....."

„Toch begrijp ik niet, waarom u ons met een vliegtuig....." begon Jawai.

„Dat zal ik uitleggen... de avond vóór mijn vlucht ontdekte ik dat de volgende dag een belangrijke partij automatische wapens in Suriname zou aankomen, eh... op een van de airstrips in het binnenland. Ik móést daar onmiddellijk heen om de smokkelaars te kunnen ontmaskeren. Maar hoe? Daarom greep ik de Piper Cub, die net klaar stond. Dat jullie daar inzaten, kon ik niet helpen. Ik had geen keus..... Ik kom vaak voor dingen te staan die ik liever niet doe..... maar toch móét doen. Ik weet niet of jullie dat kunnen begrijpen?"

Pennie knikte even. Mister Jack staarde een ogenblik naar de grond.

Jawai dacht aan de gebeurtenissen op de Kappelsavanna, aan het dreigen met de revolver, aan... maar ja, de man had misschien gelijk... hij had wel meer gehoord van politiemannen die door dik en dun moesten gaan om hun doel te bereiken.

Jawai weet niet wat hij van het verhaal van mister Jack moet denken. Als het waar is, hebben zij niets te vrezen, maar als het na 'ns verzonnen is?

TOM POES
en de IJSDAME
ZET DAT RAAM NOG WAT VERDER OPEN; NET IS NIER OM TE STIKKEN. IK BEGRIJP NIET, HOE MEN NIER IN DIE AFSCHUWELIJKE NITTE VAN LAUWLAND KAN LEVEN.
WAAROM BENT U DAN NIERNEEN GEKOMEN?
DAT HEEFT MEVROUW TOCN AL GEZEGD, TOM POES. ZIJ ZOEKT EEN NELD, DUS KWAM ZIJ NAAR BOMMELSTEIN.
DAAR GAAT NET NU NIET OM. ALS NEER KAN IK NIET DULDEN, DAT HUIZEN VAN DAMES DOOR MONSTERS WORDEN BEDREIGD. DUS WAT OOK VOOR DE DEUR STAAT, IK ZAL...
EXCUSEER, NEER OLIVIER. ER IS EEN IJSVERKOPER AAN DE DEUR.
JA, IK ZOEK EEN HELD OM EEN MONSTER TE VERDRIJVEN, DAT MIJN HUIS BEDREIGT.
IK ZAL DAT MONSTER WEL EENS ONDERHANDEN NEMEN. LAAT DAT MAAR AAN EEN BOMMEL OVER. WAT JIJ, TOM POES?
HM, WAT VOOR SOORT MONSTER IS HET EIGENLIJK?

HIJ ZEGT, DAT HIJ 'N DUBBELTJE VAN U KRIJGT. EVENALS VAN DE DAME, MET UW WELNEMEN.
DAT IS DIE ONBESCHAAMDE WAMMES WAGGEL ZEKER. JAAG HEM WEG, JOOST.
HEER BOMMEL VOELT NIETS VOOR UW KOUDE VERSNAPERINGEN. SCHEER U WEG, MET UW WELNEMEN.
MAAR HIJ HEEFT 'N IJSJE VAN ME IN ZIJN HAAR GESMEERD. EN DE JUFFROUW HEEFT ER EENTJE OVER ME UITGEWREVEN! DIE MOETEN BETAALD WORDEN! EERLIJK IS EERLIJK!
IJSJES IN DE WINTER... OM TE RILLEN! HETE KOFFIE ZAL NU BETER IN DE SMAAK VALLEN.
ZONDER VERDER OP 'T GEROEP VAN DE IJSVERKOPER TE LETTEN, BEGAF DE TROUWE KNECHT ZICH NAAR DE KEUKEN, OM DAAR EEN WARME DRANK TE BEREIDEN.
W-WAT IS DIT?!
KOFFIE, MEVROUW. HET ZAL U ONGETWIJFELD GOEDDOEN, ALS IK ZO VRIJ MAG ZIJN. DE KILTE BIJ HET OPEN RAAM...
MAAR 'T VIEL MINDER IN DE SMAAK DAN HIJ VERWACHT HAD.
MAN, GA WEG MET JE VERSTIKKENDE DRANKEN!

OOO, IK BEZWIJM! BRENG MIJ TERUG NAAR KOULAND!
ZIT NIET ZO DOM TE STAREN, JOOST! DOE WEG DIE... EH... VERSTIKKENDE DRANKEN EN RIJD DE OUDE SCHICHT VOOR. WE VERTREKKEN!
JA... WEG VAN HIER! IK KAN DIE HITTE NIET VERDRAGEN!
ALS WIJ DE KOU STRAKS MAAR KUNNEN VERDRAGEN.
OPZIJ!
WAAR IS DE OUDE SCHICHT?
HÉ! IK KRIJG NOG EEN DUPPIE VAN JULLIE!
WAAR BLIJFT JOOST MET DE AUTO?!
HIJ KAN NOG NIET STARTEN, HEER OLLIE. DE MOTOR IS TE KOUD. HIJ MOET EVEN WARM LOPEN.
WARM...!
IK KRIJG NOG EEN DUPPIE!
IK WIL NIET IN EEN WARME WAGEN! IK WIL MET DE SLEE!
OOOoooo...
IK BEZWIJM!

DONALD DUCK · Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. · Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

© 1963 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.